бѣлотрѣстица (та) тоже що бѣла прѣст, бѣлилка, бѣла глина. Идѣхи трѣсихат мѣст(о) на с' бѣлотрѣстица или с' чарава да не ври и да остане за всегда сладко. Пк. 75.

бѣлоризец (чт) церк. в. бѣлодрѣшко

бѣлоряк, а, о, -и (тл) който има бѣли рѫцѣ.

бѣлосапче (то) с' бѣл сап, с' бѣла дръжка, с' бѣл черен: че си бръкна в' колан дрѣхови, извади ножче бѣло сапче, че са в' сърцето удари. Ч. 113. в. бѣлочеренче и сопкадзалия.

бѣлосвам се гл. в. бѣлисвам се. Жена която мисли е тъй също отвратителна, както и мъж който бѣласва лицето си. Э. 2. 68.

бѣлост, (та) бѣлота, бѣлизна: страни тъжни; цвѣт румян с' бѣлост окичен. Ч. 58. 2) в. бѣлина. Геоф.

бѣло чарвено. Събечисино, зелено, облѣчи бѣло, чарвеното ли се хвани у хоро, мене не вѣстат. Ч. 339.

бѣлочеренче (то) извади ножче бѣлочеренче, с' бѣл черен, което има дръжка си покрито от страните с' черен от бѣл кокал. в. бѣлосапче.

бѣлтачервен, хубав, здрав. прѣдставя цвѣт на здравето

бѣлток (чт) в. бѣлтък. бѣлото на яйцето. 2) в. бѣлчуг. 2. Геоф.

бѣлчо,¹) име на мъж. 2) название на бѣл кон.

бѣлчевица, жена на бѣлча

бѣлчевичин, а, о, -и (ви) на бѣлчевица. У бѣлчевичини, дѣто живѣе бѣлчовица.

бѣлчуг (чт) брънка, халка. 2) бѣл камък, бѣл мрамор. Геоф.

бѣл-червен трендафил. Хем го бият хем го питат либи ли щеш други аз Андрона Донкова бѣл-червен трендафил. Нѣ.

бѣлѣг (чт) – зи (тѣ) 1) знак, челеник, признак, нишан, нишарет: шлем ковани от злато среброн бѣлѣг, сабя в' рѫка. Р. 27 тя се мъчи да му покаже с' бѣлѣг, че щего убият. Р. 124. Кога подадоха бѣлѣг за бой, развие се царский от прѣпорец. Р. 164. Царод ти вражеца царски тѣ бѣлѣзи. Р. 188. 2) дира от нѣщо ударено, посѣчено или нарочно направено по (на човѣк) добитък за да се распознава. Имам на челото бѣлѣг от удирчно. На стоката правят разни бѣлѣзи по рогите, ушите да си я познава всѣки. Пк. 134. 3) нишан, цѣл, мѣта. Пущам, върлям на бѣлѣг, на нишан. Защо си узнал тетива и сиго (българско) чудил на бѣлѣг за твоите стрѣли. Р. 99. потеко, лежи сейчи толкоз има двѣтѣ щото улучваше в' Дзеога бѣлѣга. РА. 92. Много вилячета (сачми) бѣха пробили твърдѣ глябоко дървений бѣлѣг. РА. 156. 4) петно, леке, ако би да има червени.

бѣлост

бѣлоствий

бѣлток – тък 2) бѣлчуг

бѣл свѣт. Да излѣза на бѣл свѣт, на видѣло. Не го е видѣл по бѣлият свѣт. За разлика от черния за който казват че е под земята. Видѣх бѣл свѣт. Га. 171.

бѣлуга (та) Геоф. в. моруна риба.

бѣлуда, тоже що бѣлуша, бѣла крава. Кравольо краво бѣлудо. Ч. 309.

бѣлур (чт) трѣва висока която расте по ливятѣ и ливадата. рах. казва се в Търговеско Орец и Цига[нско] ниско мѣсто

бѣлурка – ки, вид бѣли сливи

бѣлуша (та) която е бѣла, така казват на бѣла крава, на бѣла кокошка.

бѣлушка (та) шарилка каквито шият по ръкавитѣ, гърдитѣ и по огърлъето на ризи пошеница. Бѣлушки по полите наричат поповски. Найд. Славов. не е право у вловери. Дѣтски бѣли дрехи, когато го взема от дашнеш сипни бѣлушки да бдиги и вдѣнкуваш, и да повиваш дѣцата. З. 276. срав. кондзари.

бѣлчуг – бѣл камен 2) бѣлчуг халка

бѣлвътър

бѣлонисец

бѣлмо Тов. 2;10

бѣлушка.

бѣлуга рус. морѣна

Брат ти има от сабя бѣлѣг, че е посѣчен на лютата войска. М. 87. Кога бѣше вов гората та паднало силно дърво, сторило му силен бѣлѣг. М. 120